Γράφει ὁ
ΒΑΣΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Γεγονότα καί προεκτάσεις

Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ 1ον

ΤΟ ΡΗΓΜΑ ΣΤΟ ΠΑΣΟΚ

Καί τά «ἀντάρτικα» τοῦ ΚΚΕ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ νόημα τῆς ἐπιφυλλίδας μας σήμερα εἶναι ὅτι :

1 Ἡ κυβέρνηση τοῦ Καραμανλῆ ποὺ φέρνει στὴ Βουλὴ τὴν ἱστορικὴ πράξη τῆς ἐντάξεώς μας στὴν ΕΟΚ, πρέπει ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπικύρωσή της, νὰ μεγιστοποιήση τὴν προσπάθεια γιὰ τὴν ἐκλαΐκευση τῆς σημασίας της, ἔτσι ποὺ ὁ κάθε πολίτης, ὅ,τι καὶ νὰ ἐπαγγέλλεται νὰ πληροφορηθῆ σὲ τί θὰ ὠφεληθῆ ἀλλὰ καὶ ποιὲς δυσκολίες ὀφείλει νὰ ὑπερνικήση γιὰ τὴν προσαρμογὴ καὶ γιὰ τὴν αὔξηση τῆς παραγωγικότητάς του.

2 Τὸ κόμμα τῆς «Νέας Δημοκρατίας» νὰ ἀνταποκριθῆ στὸν καθοδηγητικὸ ρόλο του καὶ νὰ προσδιορίση τὸ ὄργανο ποὺ θὰ ἀναλάβη τὴν κρίσιμη αὐτὴ ἀποστολή.

3 Ἡ συντονισμένη καμπάνια τοῦ ΠΑΣΟΚ — ΚΚΕ, προκαλεῖ ἀβεβαιότητα καὶ ἐρεθιστικὲς ἐντυπώσεις στὸ ἀκατατόπιστο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ, ὅμως ἡ προπαγάνδα τῶν ἀριστερῶν κομμάτων ἔχει ἐπίσης ὑποστή, μὲ τὴν ἔνταξη στὴν ΕΟΚ, ρήγματα ἐνῶ καὶ οἱ μεταξύ τους σχέσεις διέρχονται κρίση ἐμπιστοσύνης. Ἐνδεικτικὸ εἶναι τὸ ἀλαλοὺμ στὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ., ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀφίσσα του γιὰ τὴν ΕΟΚ, μὲ τὶς ὑπερεξουσίες ποὺ περιβλήθηκε ὁ κ. Α. Παπανδρέου, βάζοντας στὸ ψυγεῖο τὴν Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ Ἐκτελεστικό» του Γραφεῖο καὶ καταργώντας ἀκόμα καὶ τὰ προσχήματα τῆς «ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας».

● Θὰ ἐπιχειρήσουμε μιὰ πρώτη ἀνάλυση, πάνω στὶς διαπιστώσεις αὐτές.

Οἱ Εὐρωπαϊκὲς ἐκλογὲς

Οἱ 410 νεοεκλεγέντες ἐκπρόσωποι τῶν Λαῶν τῆς ΕΟΚ στὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο θὰ γίνουν 434 μὲ τοὺς Ἕλληνες. Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Νέας Δημοκρατίας θ' ἀνεβάσουν τὸν ἀριθμὸ τῶν 207 ἑδρῶν τῆς Κεντροδεξιᾶς, ποὺ θριάμβευσε κατακτώντας τὴν πλειοψηφία, στὸ νέο Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο. Ἕλληνες κομμουνιστὲς θὰ ψηφιδώσουν τὴν ἄκρα ἀριστερὰ πτέρυγα ποὺ σὲ ἐννέα εὐρωπαϊκὰ κράτη, δὲν πῆρε οὔτε 50 ἕδρες.

Οἱ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ τοῦ ΠΑΣΟΚ ποῦ θὰ πᾶνε;

● Ἔχει διακηρυχθῆ ἡ ἀντίθεσή τους μὲ τὰ σοσιαλδημοκρατικὰ κόμματα τῆς Εὐρώπης. Τὸ πιθανώτερο εἶναι ὅτι ἐκπρόσωποι τοῦ ΠΑΣΟΚ, θὰ παρακαθήσουν σὲ μία ὁμάδα ἰδεολογικῆς πανσπερμίας ποὺ στὶς δεκαπέντε ἕδρες της στὸ εὐρωπαϊκὸ κοινοβούλιο, περιλαμβάνει κάθε καρυδιὰς καρύδι.

● Σίγουρα ἐκεῖ τὸ ΠΑΣΟΚ δὲν θὰ κάνη «ἀποχὴ» ἀλλὰ θὰ διεκδικήση παρουσία σὲ ὄργανα τῆς ΕΟΚ, ὅπου θεσμοποιεῖται ἰσότιμη ἑλληνικὴ συμμετοχή, παρὰ τὶς ἱερεμιάδες τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐναντίον τῆς εἰσδοχῆς μας.

ΜΙΑ περιεκτικὴ ἑρμηνεία τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν εὐρωεκλογῶν — στὶς παραμονὲς τῆς βαρυσήμαντης συζητήσεως στὴν ἑλληνικὴ Βουλή, δίνει τὰ δύο αὐτὰ χαρακτηριστικά :

1.— Ἡ νίκη τῆς κεντροδεξιᾶς σὲ εὐρωπαϊκὴ διάσταση, ἀποτελεῖ ἀντανάκλαση τῆς κομματικῆς της ἀνόδου καὶ στὶς ἐκλογὲς γιὰ τὰ ἐθνικὰ κοινοβούλια τῶν δυτικῶν δημοκρατιῶν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ διεύρυνση τῆς «Νέας Δημοκρατίας» δὲν ὑπαγορεύτηκε μόνον ἀπὸ τὴν πραγματικότητα τῆς πολιτικῆς της, ποὺ ἀφαιρεῖ κάθε νόημα γιὰ αὐθυπαρξία τοῦ παραδοσιακοῦ Κέντρου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ γενικώτερο αἴτημα τῶν καιρῶν.

2.— Ἡ ἀποχὴ ἔφτασε τὸ 40%, ποσοστὸ ἀναμενόμενο γιὰ ἐκλογὲς ποὺ δὲν προορίζονταν γιὰ τὴν ἀνάδειξη ἐσωτερικοῦ κυβερνητικοῦ σχήματος. Ἀπὸ ἑλληνικὴ σκοπιά, ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι στὴν Ἰταλία, σημειώθηκε μίνιμουμ ἀποχῆς, ἐπειδὴ ἡ προπαγάνδα καὶ τοῦ ΚΚ ποὺ εἶναι ἐκεῖ τὸ μεγαλύτερο τῆς Εὐρώπης, ἔγινε ὑπὲρ τῆς ΕΟΚ. Στὴ Γαλλία ὁ Ζισκὰρ ντ' Ἐσταίν, ποὺ πρωτοστάτησε στὴν ἔνταξή μας, ἐγκῆκε ἐνισχυμένος. Στὴ Γερμανία «ἀνέδηκαν» οἱ Χριστιανοδημοκράτες καὶ στὴ Βρεταννία, ὅπου ἡ ΕΟΚ ἦταν ἄλλοτε ὀξύτατα ἀμφιλεγομένη, κέρδισαν συντηρητικὴ πλειοψηφία, οἱ ὑποψήφιοι τῶν Συντηρητικῶν ποὺ εἶναι ὑπέρμαχοί της.

Οἱ ἀντικειμενικὲς αὐτὲς ἐκτιμήσεις μᾶς ὁδηγοῦν στὴν διαπίστωση ὅτι τὸ κόμμα μας, ἐκφράζει σήμερα τὶς τάσεις ποὺ ἔχουν τὸ μεγαλύτερο λαϊκὸ ὑπόβαθρο στὴν πολιτικὴ κοινωνία τῆς Εὐρώπης.

Τὸ «κενὸν διαφωτίσεως»

ΤΩΡΑ προέχει νὰ μάθη σωστὰ ὁ Λαός μας, τί εἶναι ἡ ΕΟΚ, καὶ προπαντός, τί σημασία ἔχει γιὰ τὸν καθένα μας. Μιὰ τέτοια «ἐξατομίκευση» τῆς ἐνημερώσεως εἶναι ἀπόλυτα δυνατὴ καὶ ἔχει ὀργανωθῆ στὰ κράτη - μέλη, ἐνῶ σὲ μᾶς δὲν ἔχει ἐπιτευχθῆ ἀκόμη.

ΑΥΤὸ τὸ κενὸ διαφωτίσεως ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα, νὰ σπείρουν τερατολογίες οἱ ἰνστρούχτορες τῶν κομμάτων ποὺ μᾶς μάχονται, ἐφαρμόζοντας μία βασικὴ ἀρχὴ τῆς «φαιᾶς προπαγάνδας», ὅτι ἡ ὑπερβολὴ προκαλεῖ σόκ.

ΓΕΓΟΝΟΣ εἶναι ὅτι ὅλοι μας θὰ γίνουμε στὴ μεταβατικὴ φάση μαθητευόμενοι. Ἕνας λόγος παραπάνω νὰ πάρη φροντιστηριακὴ μορφὴ ἡ πληροφόρηση, ὅπως ἀκριβῶς ὁ ὑφυπουργὸς Παιδείας κ. Β. Κοντογιαννόπουλος (ποὺ ἂς ὑποσημειωθῆ ἐκαμε στὸ Παρίσι λαμπρὲς σπουδὲς γιὰ τὴν Κοινὴ Ἀγορά), ἔδωσε μεστὲς ἀπαντήσεις ἀκόμα καὶ σὲ τσουχτερὰ ἐρωτήματα τοῦ σπουδαστικοῦ κόσμου, γιὰ τὰ προβλήματά του, σὲ τρεῖς ἐκπομπὲς τῆς ΕΡΤ.

ΕΙΔΑΜΕ ὡραῖες ἐκπομπὲς γιὰ τὴν διάρθρωση τῆς ΕΟΚ. Ὅμως ἀπ' ἐδῶ καὶ πέρα νὰ ἀφήσουμε τὶς γενικότητες καὶ «νὰ ἀρχίσουμε ἀπ' τὸ ἄλφα»: Νὰ συγκροτήσουμε καλομελετημένα γκρουὶπ διαφωτιστῶν (ὅσο γίνεται λιγώτερο ἐπιρρεπῶν στὴν ξηρότητα τῶν τεχνοκρατικῶν διατυπώσεων) ὄχι γιὰ νὰ συζητοῦν ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ μποῦμε στὴν Εὐρώπη —μπήκαμε— ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀπαντοῦν στὸ πῶς θὰ ἀντιμετωπίση κάθε κλάδος τὰ προβλήματά του, κάθε ἀγρότης, ἐργάτης, διοτέχνης, ἐπαγγελματίας, ἐπιστήμονας, καλλιτέχνης.

● Ὅλα αὐτὰ μὲ δημόσιο διάλογο καὶ μὲ ἀποκλεισμὸ κάθε συνθηματολογίας, ἀπὸ κάθε πλευρά. Προτείνουμε μία ἁπλῆ διαλεκτική, ποὺ θὰ ἦταν ἱκανὴ νὰ πείση, ὅτι ἐκεῖνος ποὺ μᾶς ρωτᾶ γιὰ τὴν κατάσταση ποὺ θὰ δημιουργηθῆ, θὰ δγῆ κερδισμένος, ἀρκεῖ ὁ ἴδιος νὰ μὴν ἀφήση νὰ χαθῆ ἡ εὐκαιρία τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ του. Εὐκαιρία ποὺ ἡ ἔνταξη ὄχι μόνο τὴν προσφέρει, ἀλλὰ καὶ ἐκ προοιμίου τὴν πριμοδοτεῖ.

ΑΥΤΗ ἡ διαφώτιση, ὅπως τὴν ἐννοοῦμε, ἂς γίνη μέριμνα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, μὲ κάθε μέσον ἐπικοινωνίας. Πρέπει νὰ ἔχη γιὰ κάθε περίπτωση, τὴν ἐμβέλεια συγκεκριμένου μηνύματος, ἐπειδὴ οἱ ἀντίπαλοί μας κάμουν ἐκμετάλλευση τῆς ἀγνοίας τοῦ κόσμου.

ΙΣΩΣ κάποιος σκεπτικιστὴς ἀντιτάξη ὅτι ἡ ἐκπόνηση μηνυμάτων εἶναι ἡ πεμπτουσία τῆς κυβερνητικῆς, μιᾶς σύγχρονης ἐπιστήμης ποὺ ἰδέα δὲν ἔχουμε περὶ αὐτῆς, ἀφοῦ ὁ διοικητικὸς μηχανισμός μας εἶναι ὁ πιὸ δυσκίνητος τῆς Εὐρώπης, ὅπως ἄφησε νὰ ἐννοηθῆ μὲ ὅσα εἶπε στοὺς ὑπουργοὺς ὁ Καραμανλῆς. Ὅμως πιστεύουμε ὅτι ἔχουμε ἀνθρώπους ἐκπαιδευμένους γιὰ νὰ ἀπαντήσουν γιὰ τὴν τύχη τοῦ κάθε ἐπαγγέλματος στὴν ΕΟΚ καὶ ἂν ὑποτεθῆ ὅτι δὲν ἔχουμε, πρέπει κατὰ προτεραιότητα νὰ τοὺς δημιουργήσουμε.

Ἀνάγκη κομματικοῦ ὀργάνου

ΑΥΤΑ γιὰ τὴν Κυβέρνηση. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ τὸ κόμμα. Ἡ ταύτιση ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ κόμματος, εἶναι κατάλοιπο τοῦ βλαχοδημαρχισμοῦ ἐνῶ τὸ συνέδριο, ὡς ἀνώτατο ὄργανο τοῦ κόμματός μας, εἰσήγαγε διαδικασίες «ποὺ ἐκφράζουν τὴν συνισταμένη τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων στὴν Εὐρώπη, ἄσχετο ἂν ἔχουν διαφορετικὰ ὀνόματα».

● Στὶς 7.5.79, ὁ Καραμανλῆς κάλεσε τοὺς συνεργάτες του νὰ ἐργαστοῦν σκληρὰ γιὰ τὴν διαφώτιση τῶν πολιτῶν καὶ στὶς 6.6.79, ζήτησε ἀπὸ τὰ μέλη τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδας τῆς Ν.Δ., νὰ ἐκστρατεύσουν ἀνὰ τὴν χώρα γιὰ νὰ διαφωτίσουν τοὺς πολίτες σχετικὰ μὲ τὴν Κοινὴ Ἀγορά. Τὴν ἴδια κατεύθυνση ἔδωσε καὶ στοὺς χίλιους συνέδρους καὶ στὰ 100 χιλιάδες μέλη τοῦ κόμματος.

● Αὐτονόητη σημασία ἔχει, ποιὰ διαφωτιστικὴ διαδικασία θὰ προκριθῆ, γιὰ νὰ γίνουν αὐτά.

ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΥΜΕ ὅτι ὁ ὑπουργὸς κ. Μ. Ἔβερτ, ἐκκινώντας ἀπ' τὸ ὅτι «τὸ κάθε μέλος τοῦ κόμματος εἶναι φορέας τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἰδεολογίας τῆς Νέας Δημοκρατίας», εἶχε συνάμα ἐπισημάνει, «τὸ μειωμένο ἐνδιαφέρον γιὰ συλλογικὴ πολιτικὴ δραστηριότητα μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀφήνεται ὁ χῶρος ἐλεύθερος στὶς ὀργανωμένες μειοψηφίες τῆς ἀριστερᾶς οἱ ὁποῖες κατορθώνουν ἔτσι νὰ παρουσιάζουν πολιτικὴ ἐπιφάνεια, δυσανάλογα μεγαλύτερη πρὸς τὴν πολιτική τους δύναμη».

● Καὶ εἶναι μὲν παρήγορο ὅτι σὲ «μιὰν αὐξανομένη κλίμακα γίνεται συνειδητὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ὀργανώσεως τῆς πολιτικῆς ζωῆς» (καὶ ἀδιαμφισβήτητα τὸ συνέδριο τῆς «Ν.Δ.», ἀπετέλεσε κατὰ τοῦτο σταθμό), ἀλλ' ἔχουμε τὴν γνώμη ὅτι καὶ μετὰ τὸ συνέδριο καὶ τὴν ψήφιση τοῦ καταστατικοῦ, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι δυσδιάκριτο τὸ καθοδηγητικὸ ὄργανο τοῦ κόμματός μας.

ΗΚΑΛΥΨΗ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης προϋποθέτει ἐπιτελικὸ φορέα, προικισμένο μὲ τὴν τεχνικὴ ποὺ τὸ λειτούργημα ἀπαιτεῖ. Χρειάζεται ἀποκλειστικὴ ἀπασχόληση, ὁροθετημένη ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπή, ποὺ ἡ ἴδια ὅμως δὲν μπορεῖ ν' ἀσκήση ἄλλη ἀποστολή, πέρα ἀπὸ τὴν ὀργανωτικὴ καὶ ἀπὸ τὸ νὰ ἐλέγχη τὴν διάδοση τῆς γραμμῆς ποὺ ἔχει χαραχθῆ. Ἡ κάλυψη τοῦ κενοῦ μπορεῖ πάντως νὰ γίνη μέσα ἀπὸ τὰ ἄρθρα τοῦ νέου μας καταστατικοῦ ποὺ δὲν ἔχουν ὅλα μέχρι στιγμῆς ἐνεργοποιηθῆ.

Ἡ «καθοδήγηση» τοῦ ΠΑΣΟΚ — ΚΚΕ

ΑΛΛ' ἐνῶ ἡ κομματικὴ πρακτική μας, δὲν καλύπτει τὸ κενὸ διαφωτίσεως, εἶναι κατάδηλη καὶ ἡ ἀποτυχία τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. καὶ τοῦ ΚΚΕ, νὰ προπαγανδίσουν τὶς πεποιθήσεις τους μὲ πειθὼ στὸν κόσμο ποὺ θέλουν νὰ κάμουν δικό τους.

● Ἂς τὰ πάρουμε ἕνα - ἕνα...

ΤΟ ΠΑΣΟΚ ἔχει πλεονάζουσες ἀντιδράσεις ἀλλὰ ἀπροσδιόριστες πεποιθήσεις. Εἶναι κόμμα διαμαρτυρίας, ποὺ μέσα στὸν πυρετὸ τῆς ἀναπνευστικῆς του ἀνυπομονησίας, καταντᾶ νὰ διαμαρτύρεται καὶ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του, γιὰ «ἐλιτισμὸ» γιὰ «ὁμαδοποιήσεις» γιὰ «ἡγεμονισμὸ» καὶ... γιὰ «ἀφίσσες»!... Κόμμα ποὺ δὲν γνωρίζει ἡ δεξιὰ τί ποιεῖ ἡ ἀριστερά του, καὶ ὁ Πρόεδρός του —πολὺ λιγώτερο εὐσυγκίνητος ἀπ' ὅ,τι δείχνει— βρίσκεται σήμερα στριμωγμένος, ἀπὸ τὶς ἀντίπαλες τάσεις στὸ κόμμα του, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὶς φρενάρη, ἐπειδὴ εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ μεταφύτευσε τὴν μαοϊκὴ θεωρία τῆς συνυπάρξεως «δύο συγκρουομένων γραμμῶν» σὲ κόμμα ἑλληνικό. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι ἀκόμα καὶ «ἡ σκέψη τοῦ Μάο» εἶναι ὑπὲρ τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τῆς ΕΟΚ.

ΤΟ ΚΚΕ ἀπωθεῖ τὸν δημοκρατικὸ κόσμο γιὰ τὸν πρόσθετο λόγο ὅτι ἔχει σὰν ὑπόβαθρο τῆς προπαγάνδας του τὴν κατ' ἐπίφασιν «ἱστορικὴ» ἀναδρομή του στὴν ἔνοπλη ἐπίθεσή του γιὰ τὴν ἅλωση τῆς ἐξουσίας στὰ Δεκεμβριανὰ καὶ ἰδίως κατὰ τὸ 1946—49, μὲ τόσο ἐμπαθῆ ἐπίμονη ὥστε νὰ μᾶς ἐκβιάζη νὰ θυμηθοῦμε ὅτι ἡ ὁμολογία τῆς ἥττας του συνοδεύτηκε μὲ τὸ παράγγελμά του «τὸ ὅπλον παρὰ πόδα».

ΟΛΗ αὐτὴ ἡ παράφορη παρελθοντολογία τοῦ ΚΚΕ καταντᾶ πλασματικὴ τὴ διαφορὰ ποὺ χωρίζει τὴν Ἑνάτη Ὀλομέλεια, ποὺ κήρυττε τὴν ἐπανάσταση ἀπὸ τὴν Δεκάτη Ὀλομέλεια ποὺ μίλησε γιὰ «εἰρηνικὸ πέρασμα στὸ σοσιαλισμό». Ἡ ἀνάξεση πληγῶν ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ καθοδήγηση κερδοσκοπεῖ πάνω στὸ γεγονὸς ὅτι οἱ νέες γενεὲς δὲν ἔχουν προσλαμβάνουσες παραστάσεις ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ τραγωδία. Δὲν ἔζησαν τὰ γεγονότα ὅπως ἐμεῖς. Καὶ ἔτσι διχτυώνει τοὺς νέους...

Η ΠΡΟΣΗΛΩΣΗ τοῦ ΚΚΕ στὸν ὁλοκληρωτισμὸ τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, ἐνῶ προκάλεσε «πολυδιάσπαση» —κατὰ τὸν ὁρισμὸ τοῦ Ἠλία Ἠλιού— μὲ τὰ κομμουνιστικὰ καὶ τὰ ἄλλα νεομαρξιστικὰ ρεύματα τῆς ἀριστερᾶς, ὅμως μπορεῖ νὰ ἀποτελέση ἀπορροφητικὴ ἀντλία, γιὰ τὴν εὐάλωτη πτέρυγα τοῦ ΠΑΣΟΚ ποὺ εἶχε ἐνισχύσει τὸ ΚΚΕ στὶς δημοτικὲς ἐκλογές, κατὰ περίσταση.

ΠΑΡ' ὅλα αὐτά, ἡ ἔλλειψη καθοδηγητικοῦ ὀργάνου στὴν κομματικὴ δομὴ τῆς «Νέας Δημοκρατίας» ἐὰν συνεχισθῆ, μπορεῖ νὰ ἔχη σὰν ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργία κλίματος μεταδοτικῆς ἀμφισβητήσεως καὶ προκατασκευασμένων ἐντάσεων.

ΤΟ ΚΚΕ, εἶναι καιρὸς νὰ καταγγελθῆ ὅτι ἔχει προκλητικώτατα ταυτισθῆ, μὲ τὶς ἀντάρτικες ἀναμνήσεις του, μέχρι τοῦ βαθμοῦ ὥστε σχεδὸν νὰ μᾶς κατηγορῆ ἐπειδὴ σήμερα ἀδυνατεῖ νὰ τὶς ἀναστήση.

● Καὶ θεωρεῖ ὅτι μόνο ἐμεῖς πρέπει νὰ τὸ ρίξουμε στὴ «λήθη»!...

Μὲ τὴν τσακμακόπετρα...

Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ τοῦ ΠΑΣΟΚ εἶναι καιροσκοπική, ὅπως καὶ ἡ πολιτική του ποὺ στηρίζεται στὸν αὐτοσχεδιασμό. Αὐτὴ ὅμως ἡ προπαγάνδα εἶναι ξεπερασμένη, γιὰ κάθε κοινωνία ἀνεπτυγμένη καὶ μοιάζει μ' ἐκείνη ποὺ οἱ ἐγκυκλοπαιδιστὲς τοποθετοῦν στὴ «χειροτεχνικὴ» καὶ κάπως ρομαντικὴ φάση τοῦ 1930 «μὲ τὴν κοφτερὴ τσακμακόπετρα ποὺ λέγεται σύνθημα καὶ μὲ τὸ ζηλο τῶν γυρολόγων τῆς ὑπονομευτικῆς εὐγλωττίας».

Η ΑΧΑΡΗ ἐπιδίωξη τῶν στρατολόγων τοῦ ΠΑΣΟΚ, νὰ συγκινήσουν, νὰ πείσουν, νὰ κινητοποιήσουν, ν' ἀντικαταστήσουν τὴν λογικὴ μὲ τὴν ἐξημμένη εὐαισθησία, καταργώντας τὴν γραμμὴ διαχωρισμοῦ, ἀνάμεσα στὴν πραγματικότητα καὶ τὴν οὐτοπία, παγιδεύει κάποτε καὶ αὐτοὺς τοὺς ἴδιους τοὺς προπαγανδιστὲς καὶ ἔτσι ἐξηγεῖται καὶ ὁ σημερινός τους ἀναβρασμὸς γιὰ τὴν ἀναγκαστικὴ προσγείωση τοῦ ἀρχηγοῦ τους.

ΕΝΔΗΜΙΚΟ φαινόμενο στὸ ΠΑΣΟΚ, οἱ διαγραφὲς καὶ ἀποσκιρτήσεις, πολλοὶ ἀπ' ὅσους στελεχώνουν τὸ κόμμα, καταγγέλλουν τὶς ἀμφιθυμίες καὶ τὶς χονδροειδεῖς σκοπιμότητες τῆς κορυφῆς τῆς πυραμίδας. Δὲν τὶς ἀνέχονται, ἰδίως ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν ἐλκυσθῆ στὸ ΠΑΣΟΚ, ἀπὸ ἕνα θολὸ ἔστω ἰδεαλισμό, γιὰ ἕνα καλύτερο κόσμο. Αὐτὰ τὰ ζωντανὰ στοιχεῖα, ποὺ πέρασαν ἀπὸ πνευματικὸ ἴλιγγο, καλὸ θὰ ἦταν νὰ τὰ βοηθήσουμε νὰ συνειδητοποιήσουν τὴν πλάνη τους.

ΒΕΒΑΙΑ ὑπάρχουν στὸ ΠΑΣΟΚ καὶ στοιχεῖα μὲ ὁράματα ἰσοπεδωτικά. Ἀλλὰ ἡ δημοκρατία δὲν σηκώνει σκληρὰ παιχνίδια καὶ τοὺς ἀμφισβητοῦντες τοὺς παίρνουν στὰ σοβαρὰ μόνο ὅταν φαίνωνται ἱκανοὶ ν' ἀντικαταστήσουν τοὺς ἀμφισβητουμένους. Περὶ αὐτοῦ οὔτε ὁ κ. Α. Παπανδρέου ἔχει πεισθῆ, ἀφοῦ μάλιστα, ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐσωκομματικῶν του πιέσεων, ἀλλὰ καὶ προδίδοντας τὸν πανικό του γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο αἰφνιδιαστικὼν ἐκλογῶν, ἔσπευσε ν' ἀνακοινώση ὅτι θεωρεῖ τὸν Καραμανλὴ «δεσμευμένο» μὲ τὴν δήλωσή του ὅτι «ἡ Νέα Δημοκρατία θὰ ἐξαντλήση τὴν τετραετία».

Τὸ σήριαλ τῆς ἀφίσας

ΤΟ ΠΡΟΣΦΑΤΟ ρῆγμα στὸ ΠΑΣΟΚ ὀφείλεται :

● στὶς ἐντεινόμενες ἀντιδράσεις γιὰ τὴν ἀρχηγικὴ δομὴ τοῦ κόμματος,

● στὴν ἀνοιχτὴ διαμάχη μεταξὺ κοινοβουλευτικῶν καὶ ἐξωκοινοβουλευτικῶν στελεχῶν,

● στὶς συνεχῶς ἀπειλούμενες προγραφὲς γιὰ τὴν ἀποκατάσταση μιᾶς ἐπισφαλοῦς ἰσορροπίας μεταξὺ ἀντιτιθεμένων ὁμάδων καὶ

● στὴ διάσταση μεταξὺ τῶν προσκειμένων στὴν ἔνταξη στὴν ΕΟΚ καὶ τῶν ἀριστερίστων ποὺ τὴν ἀρνοῦνται.

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ εἶναι οἱ μηχανισμοὶ τῆς συγχύσεως τοῦ ΠΑΣΟΚ ποὺ ἔχουν σὰν στόχο τὴν κεντροδεξιά, νὰ γίνουν καὶ ἐσωστρεφεῖς μὲ τὴν ἐξημμένη ἀναταραχὴ ποὺ σήμερα ἐπικρατεῖ σὲ ὅλα τὰ κλιμάκια τοῦ κόμματός τους, γιὰ ὅσα συμβαίνουν καὶ κυοφοροῦνται στὴν κορυφὴ τῆς πυραμίδας τους.

ΣΥΜΠΤΩΜΑ αὐτοῦ τοῦ ρήγματος εἶναι καὶ ἡ ἀφίσσα τοῦ ΠΑΣΟΚ ὑπὲρ τῆς «Εὐρώπης τῶν Λαῶν» καὶ ὁ ἐξαναγκασμὸς σὲ παραίτηση τοῦ Σημίτη, ποὺ θεωρεῖται ἀπαρχὴ εὐρυτέρων ἐκκαθαρίσεων Σήμερα τὰ μέλη τῶν κομματικῶν ὀργάνων ἔχουν σιωπηρὰ τεθῆ σὲ διαθεσιμότητα καὶ «τὸ καζάνι βράζει»...

ΟΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ στὸ ΠΑΣΟΚ εἶναι φαινόμενο κυκλοθυμικό, ποὺ πέρασε ἀπὸ ποικίλες φάσεις ἀπὸ τὸ 1974, χωρὶς νὰ σταματήση τὶς ἀντιφάσεις του. Ἐπιφυλλίδα μας τοῦ περασμένου μηνὸς ἔδειξε πόσο διάτρητη ἦταν ἡ ἀρθρογραφία τοῦ Σημίτη στὴν «Ἐλευθεροτυπία».

ΤΩΡΑ ἀποκαλύφθηκε ὅτι ἡ ἀφίσσα τοῦ ΠΑΣΟΚ ὑπὲρ τῆς «Εὐρώπης τῶν Λαῶν» εἶχε τυπωθῆ κατόπιν πρωτοβουλίας δικῆς του. Γεννήθηκαν βάσιμες ὑποψίες ὅτι ἀφοῦ ὁ Σημίτης ἦταν ὁ πιὸ προωθημένος παράγοντας τοῦ ἐκτελεστικοῦ γραφείου, τὸ «ἄλτερ ἔγκο» τοῦ Ἀνδρέα, ἡ ἀφίσσα εἶχε τυπωθῆ ἐν γνώσει του καὶ μὲ τὴν σιωπηρὴ ἀποδοχή του.

ΜΕΣΑ στὸ ἴδιο τὸ ΠΑΣΟΚ πολλοὶ νόμισαν ὅτι τοῦτο ἀπετέλεσε «τεστ» τοῦ Ἀνδρέα γιὰ νὰ σφυγμομετρήση τὶς ἐσωκομματικὲς ἀντιδράσεις, ποὺ εἶχαν ἤδη ἀρχίσει νὰ κλιμακώνωνται ὅταν ἀποδείχθηκε ὕστερα ἀπὸ ρεπορτὰζ —ἐκ πρώτης πηγῆς— τοῦ «Βήματος» ὅτι ὅσα ἔλεγε ὁ ἴδιος γιὰ τὸ δημοψήφισμα ἦταν φενάκη, ἀφοῦ κατὰ τὸ σύνταγμα ἡ προκήρυξή του ἢ μή, ἀνήκει στὴν δικαιοδοσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Η ΑΠΟΚΗΡΥΞΗ τῆς ἀφίσσας ἀπὸ τὸν κ. Α. Παπανδρέου, (μὲ δήλωσή του τὴν χαρακτήρισε «λάθος») καὶ ἡ παραίτηση τοῦ Σημίτη, εἶναι ἡ πιὸ μαζοχιστικὴ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς : «μιὰ στὸ καρφὶ καὶ μιὰ στὸ πέταλο».

● Χτύπησε τὴν ἀριστερή του πτέρυγα θυσιάζοντας ἐπιστήθιο φίλο ποὺ ἦταν ὁ ὑποβολέας τῶν ἐλιγμῶν του, γιὰ νὰ δελεάση τοὺς κεντρώους, ποὺ οἰκτείρουν τὰ συμβαίνοντα. Καὶ ἔθρεψε συνάμα τὴν αὐταπάτη ὅτι θὰ ἱκανοποιήση τοὺς ἀριστερίστές του, ποὺ ἔχουν ὅμως καὶ αὐτοὶ ἐξεγερθῆ, ἐπειδὴ ἔχασαν ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸ Γραφεῖο τὸν ἄνθρωπό τους. Τὸ πλέγμα τῶν ἀντιφάσεων ὁλοκλήρωσε τὸ δέτο τοῦ Ἀνδρέα στὴν ἀφίσσα, «Ναὶ στὴν Εὐρώπη τῶν Λαῶν» μολονότι αὐτὴ κυκλοφόρησε μὲ κομματικὴ σφραγίδα.

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ εἶναι ὅτι ἡ προπαγάνδα τοῦ ΠΑΣΟΚ ἔγινε ἀναξιόπιστη, γιὰ τὸ 12% τοῦ Κέντρου (ποὺ ματαιοδοξοῦν νὰ προσεταιριστοῦν), ἀλλὰ καὶ ἀγρίεψε τὴν ἀριστερὴ πτέρυγα ποὺ δὲν λησμονεῖ ὅτι ὁ Σημίτης τὸ 1975, ὅταν ὁ Ἀνδρέας εἶχε διαφωνήσει μὲ τὴν διαγραφὴ τῶν στελεχῶν της εἶχε καὶ τότε παραιτηθῆ, σὲ ἔνδειξη διαμαρτυρίας, ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸ Γραφεῖο.

● Ἄλλο θέμα ἂν ἔπειτα ἐπανῆλθε!... Δὲν θὰ ἀπορούσαμε διόλου ἂν γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ἐπανέλθη, καὶ μάλιστα μαζὶ μὲ κάποιους διαγραφέντες στὴν περίοδο 1975—78. Ὅλη αὐτὴ ἡ «οἰκογενειακὴ τραγωδία» θὰ εἶχε γιὰ ἕνα ὀξυδερκὴ σκηνοθέτη στοιχεῖα κομματικῆς φάρσας.

ΒΑΣΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ»

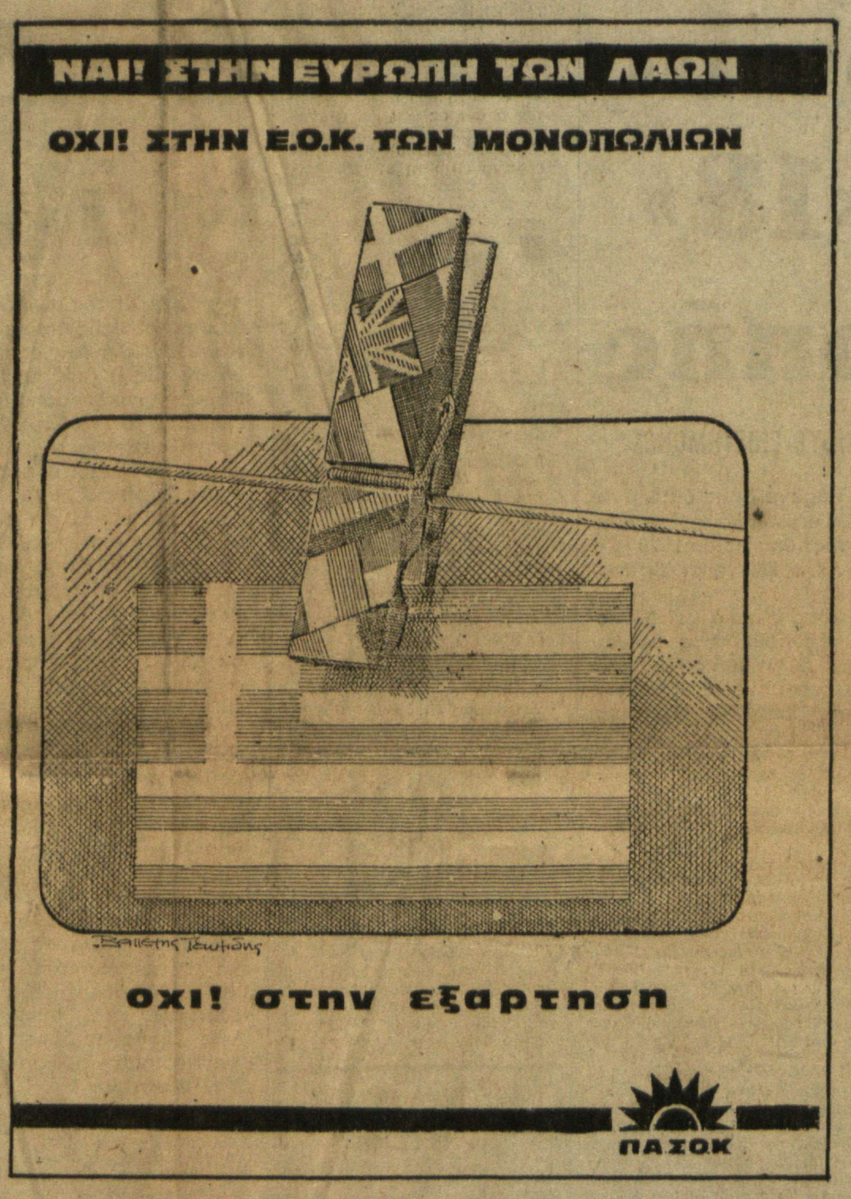

Ἡ ἀφίσα μὲ τὴν κομματικὴ σφραγίδα ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης τῶν Λαῶν, ποὺ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὸν κομματικὸ ἀποκεφαλισμὸ τοῦ Σημίτη καὶ τὸν ἐντεινόμενο σάλο στὶς γραμμὲς τοῦ ΠΑΣΟΚ